Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/25/ES**

ze dne 4. dubna 2001

o minimální úrovni výcviku námořníků

(Úř. věst. L 136, 18.5.2001, s. 17)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/84/ES ze dne 5. listopadu 2002	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/103/ES ze dne 17. listopadu 2003	L 326	28	13.12.2003
►**M3**	Směrnice Komise 2005/23/ES ze dne 8. března 2005	L 62	14	9.3.2005
►**M4**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ze dne 7. září 2005	L 255	160	30.9.2005

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/25/ES

ze dne 4. dubna 2001

o minimální úrovni výcviku námořníků

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 94/58/ES ze dne 22. listopadu 1994 o minimální úrovni výcviku námořníků ([3]) byla podstatně změněna ([4]). V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti by proto měla být kodifikována.

(2) Opatření přijatá na úrovni Společenství v oblasti námořní bezpečnosti a předcházení znečištění na moři musí být v souladu s mezinárodně dohodnutými pravidly a normami.

(3) Rada v závěrech ze dne 25. ledna 1993 o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění ve Společenství vzala na vědomí důležitost lidského prvku v bezpečném provozu lodí.

(4) Rada si v usnesení ze dne 8. června 1993 o společné politice bezpečného moře ([5]) stanovila za cíl odstranit nedostatečně kvalifikované posádky a položila důraz na činnost Společenství zaměřenou na posílení výcviku a vzdělávání vypracováním společných norem pro minimální úroveň výcviku zaměstnanců vykonávajících důležité funkce, včetně otázky používání společného jazyka na plavidlech Společenství.

(5) Rada v usnesení ze dne 24. března 1997 o nové strategii ke zvýšení konkurenceschopnosti lodní dopravy ([6]) usilovala o podporu zaměstnanosti námořníků a pozemního personálu Společenství. Proto Rada souhlasila, že je třeba přijmout opatření napomáhající lodní dopravě Společenství nadále dosahovat vysoké kvality a zlepšovat svou konkurenceschopnost zajištěním pokračujícího vysoce kvalitního výcviku námořníků Společenství všech hodností i pozemního personálu.

(6) Normy výcviku pro vydání průkazů způsobilosti k povolání námořníkům se mezi jednotlivými členskými státy liší. Tato rozmanitost vnitrostátních právních předpisů v oblasti výcviku, na kterou se vztahuje tato směrnice, nezajišťuje jednotnou úroveň výcviku požadovanou v zájmu námořní bezpečnosti.

(7) Směrnice Rady 89/48/EHS ([7]) a 92/51/EHS ([8]) o obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy se vztahují i na námořní povolání, která upravuje tato směrnice.

([1]) Úř. věst. C 14, 16.1.2001, s. 41.
([2]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. března 2001.
([3]) Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 28. Směrnice ve znění směrnice 98/35/ES (Úř. věst. L 172, 17.6.1998, s. 1).
([4]) Viz příloha III část B.
([5]) Úř. věst. C 271, 7.10.1993, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 109, 8.4.1997, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16.
([8]) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 25. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2000/5/ES (Úř. věst. L 54, 26.2.2000, s. 42).

▼B

Uvedené směrnice pomohou zajistit dodržování povinností stanovených ve Smlouvě určených k odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy.

(8) Vzájemné uznávání diplomů a osvědčení stanovené směrnicemi o obecném systému nezajišťuje vždy jednotnou úroveň výcviku pro všechny námořníky sloužící na plavidlech plujících pod některého vlajkou členského státu. To je však z hlediska námořní bezpečnosti velmi důležité.

(9) Proto je nezbytné definovat minimální úroveň výcviku pro námořníky ve Společenství. Je účelné, aby opatření přijatá v této oblasti byla založena na normách výcviku již schválených na mezinárodní úrovni, zejména Úmluvou Mezinárodní námořní organizace (IMO) o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (úmluva STCW) ve znění změny z roku 1995; smluvními stranami této úmluvy jsou všechny členské státy.

(10) Členské státy mohou stanovit přísnější normy, než jsou minimální normy stanovené úmluvou STCW a touto směrnicí.

(11) Pravidla úmluvy STCW uvedená v příloze I této směrnice by měla být doplněna povinnými ustanoveními obsaženými v části A předpisu STCW. Část B předpisu STCW obsahuje doporučené pokyny určené jako pomůcka smluvním stranám úmluvy STCW a osobám účastnícím se provádění, uplatňování nebo výkonu opatření, aby úmluva nabyla plného účinku jednotným způsobem.

(12) Pro zvýšení námořní bezpečnosti a zabránění znečišťování na moři musí být v této směrnici v souladu s úmluvou STCW zavedena ustanovení o minimálních dobách odpočinku pro členy strážní služby. Tato ustanovení musí být uplatňována, aniž je dotčena směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Sdružením provozovatelů námořních lodí Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) ([1]).

(13) Za účelem zvýšení námořní bezpečnosti a zabránění ztrátám na lidských životech a mořskému znečišťování by měla být zlepšena komunikace mezi členy posádek na lodích plujících ve vodách Společenství.

(14) Zaměstnanci na osobních lodích, kteří jsou určení, aby pomáhali cestujícím v případě nouzové situace, musí být schopní se s cestujícími dorozumět.

(15) Posádky sloužící na tankových lodích přepravujících škodlivý nebo znečišťující náklad by měly být schopné účinně zvládat předcházení nehodám a čelení nouzovým situacím. Je velice důležité, aby mezi velitelem, důstojníky a mužstvem bylo zřízeno řádné spojení vyhovující požadavkům stanoveným v článku 17.

(16) Měla by být přijata opatření zajišťující, aby kvalifikace námořníků s průkazy způsobilosti vydanými třetími zeměmi byla srovnatelná s kvalifikací požadovanou úmluvou STCW.

(17) Za účelem dosažení tohoto cíle by měla být definována společná kritéria pro uznávání zahraničních průkazů způsobilosti ve Společenství. Zavedení společných kritérií pro uznávání průkazů způsobilosti, které vydaly třetí země, členskými státy musí být založeno na normách pro výcvik a vydávání průkazů způsobilosti dohodnutých v rámci úmluvy STCW.

(18) V zájmu bezpečnosti na moři by členské státy měly uznávat kvalifikace prokazující požadovanou úroveň výcviku pouze tehdy, pokud jsou průkazy způsobilosti o této kvalifikaci vydány

([1]) Úř. věst. L 167, 2.7.1999, s. 33.

▼B

smluvními stranami úmluvy STCW nebo jejich jménem, pro něž Výbor pro námořní bezpečnost IMO potvrdil, že plně uplatňovaly a nadále uplatňují normy stanovené úmluvou. Pro dobu, než bude uvedený výbor schopen provádět toto potvrzování, je nezbytné zavést postup pro předběžné uznávání průkazů způsobilosti.

(19) Je třeba popřípadě kontrolovat zařízení námořního výcviku, výcvikové programy a kurzy. Proto by měla být stanovena kritéria pro tuto kontrolu.

(20) Měl by být zřízen výbor, který by napomáhal Komisi při plnění úkolů spojených s uznáváním průkazů způsobilosti vydávaných výcvikovými zařízeními nebo správními orgány třetích zemí.

(21) Členské státy jako přístavní orgány musí ve vodách Společenství zvyšovat bezpečnost a napomáhat zabraňování znečišťování tím, že přednostně prohlížejí plavidla plující pod vlajkou třetích zemí, které neratifikovaly úmluvu STCW, čímž zajistí, že s plavidly plujícími pod vlajkou třetích zemí není zacházeno příznivěji.

(22) Je vhodné zahrnout do této směrnice ustanovení o státní přístavní inspekci, v očekávání změny směrnice Rady 95/21/ES ze dne 19. června 1995 o uplatňování mezinárodních norem bezpečnosti lodí, zabránění znečištění a o životních a pracovních podmínkách na lodích, které využívají přístavy Společenství a plují ve výsostných vodách členských států (Státní přístavní inspekce) ([1]), s cílem převést do uvedené směrnice ustanovení o státní přístavní inspekci, která jsou obsažena v čl. 17 písm. f), článcích 19, 20 a 21 této směrnice.

(23) Je nezbytné stanovit postupy pro přizpůsobování této směrnice změnám v mezinárodních úmluvách a předpisech.

(24) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([2]).

(25) S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování této směrnice by Rada měla přezkoumat přílohu II na návrh předložený Komisí nejpozději do 25. května 2003.

(26) Do 1. února 2002 by členským státům mělo být povoleno přijímat na své lodě námořníky, kteří mají průkazy způsobilosti vydané v souladu s předpisy platnými před 1. únorem 1997, dnem vstupu v platnost revidované úmluvy STCW, pokud tito námořníci započali svou službu nebo výcvik před 1. srpnem 1998.

(27) Tato směrnice by se neměla dotýkat povinností členských států týkajících se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy III,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „velitelem“ osoba, která velí lodi;

2. „důstojníkem“ člen posádky, jiný než velitel lodi, jmenovaný do této funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo podle kolektivní smlouvy nebo zvyklostí;

([1]) Úř. věst. L 157, 7.7.1995, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 1999/97/ES (Úř. věst. L 331, 23.12.1999, s. 67).

([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

3. „palubním důstojníkem“ kvalifikovaný důstojník v souladu s kapitolou II přílohy I;

4. „prvním palubním důstojníkem“ palubní důstojník, co do hodnosti nejbližší veliteli lodi, na kterého připadne velení lodi v případě nezpůsobilosti velitele lodi;

5. „strojním důstojníkem“ důstojník kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;

6. „prvním strojním důstojníkem“ vedoucí strojní důstojník odpovídající za mechanický pohon lodi a za provoz a údržbu mechanického a elektrického zařízení lodi;

7. „druhým strojním důstojníkem“ strojní důstojník, co do hodnosti nejbližší prvnímu strojnímu důstojníkovi, na kterého připadá odpovědnost za mechanický pohon lodi v případě nezpůsobilosti prvního strojního důstojníka;

8. „strojním asistentem“ osoba, která se účastní výcviku na strojního důstojníka, jmenovaná do této funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

9. „radistou“ osoba, která má odpovídající průkaz způsobilosti vydaný nebo uznávaný příslušnými orgány podle radiotelekomunikačního řádu definovaného v bodě 18;

10. „členem mužstva“ člen posádky lodi jiný než velitel nebo důstojník;

11. „námořní lodí“ loď jiná než ty, které se plaví výlučně ve vnitrozemských vodách nebo v chráněných vodách nebo vodách k chráněným vodám přilehlých nebo v oblastech, kde platí přístavní předpisy;

12. „lodí plující pod vlajkou členského státu“ loď registrovaná v některém členském státě a plující pod jeho vlajkou v souladu s jeho právními předpisy. Loď neodpovídající této definici je považována za loď plující pod vlajkou třetí země;

13. „příbřežní plavbou“ plavba v blízkosti členského státu tak, jak ji definuje uvedený členský stát;

14. „silou pohonu“ celkový nejvyšší trvalý jmenovitý výkon v kilowattech veškerého lodního hlavního pohonného strojního zařízení, uvedený v rejstříkovém listu nebo v jiném úředním dokladu lodi;

15. „ropnou tankovou lodí“ loď konstruovaná a užívaná pro hromadnou přepravu ropy nebo ropných produktů;

▼M1

16. „chemickou tankovou lodí“ loď konstruovaná nebo přizpůsobená a užívaná pro hromadnou přepravu jakéhokoli kapalného výrobku uvedeného v kapitole 17 Mezinárodního předpisu o hromadné přepravě chemikálií v platném znění;

17. „tankovou lodí na zkapalněný plyn“ loď konstruovaná nebo přizpůsobená a užívaná pro hromadnou přepravu jakéhokoli zkapalněného plynu nebo jiného produktu uvedeného v kapitole 19 Mezinárodního předpisu o přepravcích plynu v platném znění;

18. „radiotelekomunikačním řádem“ revidované radiokomunikační předpisy přijaté Světovou správní konferencí rádiových komunikací pro mobilní služby v platném znění;

▼B

19. „osobní lodí“ námořní loď, která přepravuje více než 12 cestujících;

20. „rybářským plavidlem“ plavidlo užívané pro lov ryb nebo jiných mořských živočichů;

▼M1

21. „úmluvou STCW“ Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, která se vztahuje na dotyčné otázky s přihlédnutím k přechodným ustanovením článku VII a pravidla I/15 úmluvy a případně včetně použitelných ustanovení předpisu STCW v platném znění;

22. „radiotelekomunikačními službami“ služby zahrnující zejména strážní službu, technickou údržbu a opravy prováděné v souladu s radiotelekomunikačním řádem, Mezinárodní úmluvou o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974, (úmluva SOLAS), a podle uvážení každého členského státu v souladu s příslušnými doporučeními Mezinárodní námořní organizace (IMO) v jejich platném znění;

23. „osobní lodí typu ro-ro“ osobní loď s nákladovými prostorami typu ro-ro nebo zvláštními nákladovými prostorami podle definice v úmluvě SOLAS v platném znění;

24. „předpisem STCW“ předpis (STCW) o výcviku námořníků, vydávání průkazu způsobilosti a strážní službě námořníků, přijatý usnesením č. 2 konference smluvních stran STCW v roce 1995 v platném znění;

▼B

25. „funkcí“ výkon souboru úkolů, povinností a odpovědností, vymezených v předpisu STCW, které jsou nezbytné pro provoz lodě, bezpečnost lidského života na moři a ochranu životního prostředí na moři;

26. „společností“ vlastník lodě nebo jakýkoli jiný subjekt nebo osoba, jako je správce nebo nájemce lodi, který převzal odpovědnost za provoz lodě od vlastníka lodě, a který při přejímání této odpovědnosti souhlasil převzít všechny úkoly a povinnosti uložené společnosti těmito pravidly;

27. „odpovídajícím průkazem způsobilosti“ průkaz vydaný a potvrzený v souladu s touto směrnicí opravňující legitimního držitele, aby během konkrétní plavby na lodi dotyčného typu, nosnosti, výkonu a pohonných prostředků zastával služební postavení a vykonával funkce, které vyžadují úroveň odpovědnosti blíže určenou v tomto průkazu způsobilosti;

28. „námořní službou“ služba na lodi, která je určující pro vydání průkazu způsobilosti nebo pro jinou kvalifikaci;

29. „schváleným“ schválený členským státem v souladu s touto směrnicí;

30. „třetí zemí“ každá země, která není členským státem;

31. „měsícem“ kalendářní měsíc nebo 30 dní skládajících se období kratších než jeden měsíc.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje námořníky uvedené v této směrnici sloužící na námořních lodích plujících pod vlajkou členského státu s výjimkou

— válečných lodí, námořních válečných pomocných plavidel nebo ostatních lodí vlastněných nebo provozovaných členským státem a zabývajících se pouze vládními neobchodními službami,

— rybářských plavidel,

— rekreačních jachet, které se nezabývají obchodem,

— dřevěných plavidel primitivní konstrukce.

▼B

Článek 3

Výcvik a vydání průkazu způsobilosti

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby námořníci sloužící na lodích uvedených v článku 2 obdrželi výcvik minimálně v souladu s požadavky úmluvy STCW stanovenými v příloze I této směrnice a byli držiteli průkazu způsobilosti ve smyslu článku 4 nebo odpovídajícího průkazů způsobilosti ve smyslu čl. 1 bodu 27.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby členové posádky, kteří musí mít průkaz způsobilosti v souladu s pravidlem III/10.4 úmluvy SOLAS byli vycvičeni a měli průkaz způsobilosti v souladu s touto směrnicí.

▼M4

Článek 4

Průkaz způsobilosti

Průkazem způsobilosti se rozumí platný doklad, bez ohledu na jeho označení, vydaný příslušným orgánem členského státu nebo z jeho pověření v souladu s článkem 5 a s požadavky stanovenými v příloze I.

▼B

Článek 5

Průkazy způsobilosti a potvrzení

1. Průkazy způsobilosti jsou vydávány v souladu s článkem 10.

2. Průkazy způsobilosti pro velitele, důstojníky a radisty potvrzují členské státy v souladu s tímto článkem.

▼M2

3. Průkazy způsobilosti jsou vydávány podle oddílu I/2 odst. 1 úmluvy STCW.

▼B

4. Členské státy mohou, pokud jde o radisty,

a) zahrnout do zkoušky pro vydání průkazu způsobilosti v souladu s radiotelekomunikačními předpisy dodatečné znalosti požadované příslušnými předpisy, nebo

b) vydávat zvláštní osvědčení uvádějící, že držitel má dodatečné znalosti požadované příslušnými předpisy.

5. Podle vlastní úvahy může členský stát začlenit potvrzení do vzoru průkazů způsobilosti, které jsou vydávány podle oddílu A-I/2 předpisu STCW. V tom případě musí být použitý vzor v souladu se vzorem uvedeným v oddílu A-I/2 odst. 1. Je-li potvrzení vydáno jinak, musí být použitý vzor potvrzení v souladu se vzorem uvedeným v odstavci 2 uvedeného oddílu.

▼M2

Potvrzení se vydává v souladu s článkem VI odst. 2 úmluvy STCW.

▼B

6. Členský stát, který uznává průkazy způsobilosti postupem stanoveným v čl. 18 odst. 3 písm. a), uvedený průkaz způsobilosti potvrdí na důkaz jeho uznání. Použitý vzor potvrzení musí být v souladu se vzorem uvedeným v oddílu A-I/2 odst. 3 předpisu STCW.

7. Potvrzení uvedená v odstavcích 5 a 6

a) mohou být vydána jako samostatné doklady;

▼B

b) mají každé vlastní číslo, s výjimkou potvrzení ověřujících vydání průkazu způsobilosti, která mohou mít stejné číslo jako dotyčný průkaz způsobilosti, pokud je uvedené číslo jedinečné;

c) pozbývají platnosti, jakmile skončí platnost ověřeného průkazu způsobilosti nebo jakmile vydávající členský stát nebo vydávající třetí země průkaz způsobilosti odebere, pozastaví nebo zruší, a v každém případě do pěti let ode dne vydání.

8. Funkce, ve které je držitel průkazů způsobilosti oprávněn sloužit, musí být na vzoru potvrzení vymezena stejnými pojmy, které jsou použity v odpovídajících předpisech dotyčného členského státu týkajících se bezpečného obsazení lodě posádkou.

9. Členský stát může použít vzor odlišný od vzoru uvedeného v oddíle A-I/2 předpisu STCW, pokud jsou v použitém vzoru přinejmenším požadované údaje, které musí být zapsány latinkou a arabskými číslicemi, s přihlédnutím k odchylkám povoleným podle oddílu A-I/2.

10. S výhradou čl. 18 odst. 4 se musí originál každého průkazu způsobilosti požadovaného touto směrnicí nacházet na lodi, na které držitel průkazů způsobilosti slouží.

Článek 6

Požadavky na výcvik

Výcvik požadovaný článkem 3 musí být uskutečňován způsobem, který umožní získat teoretické znalosti a praktické dovednosti stanovené přílohou I, zejména používání záchranného a protipožárního vybavení, a který byl schválen příslušným orgánem nebo subjektem určeným každým členským státem.

Článek 7

Zásady pro příbřežní plavbu

1. Při definování příbřežní plavby nesmějí členské státy námořníkům sloužícím na lodích oprávněných plout pod vlajkou jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW a vykonávajících tyto plavby ukládat přísnější požadavky na výcvik, zkušenosti nebo průkazy způsobilosti, než které jsou ukládány námořníkům sloužícím na lodích oprávněných plout pod jejich vlastní vlajkou. V žádném případě nesmí členský stát ukládat námořníkům sloužícím na lodích plujících pod vlajkou jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW požadavky, které by překračovaly požadavky této směrnice na lodě nezabývající se příbřežní plavbou.

2. U lodí oprávněných plout pod vlajkou členského státu a pravidelně provozujících příbřežní plavbu u pobřeží jiného členského státu nebo jiné smluvní strany úmluvy STCW musí členský stát, pod jehož vlajkou je loď oprávněna plout, ukládat námořníkům sloužícím na těchto lodích požadavky na výcvik, zkušenosti a průkazy způsobilosti alespoň stejné, jako jsou požadavky členského státu nebo smluvní strany úmluvy STCW, u jejichž pobřeží tato loď pluje, pokud tyto požadavky nepřekračují požadavky této směrnice pro lodě nezabývající se příbřežní plavbou. Námořníci sloužící na lodi, která rozšiřuje svoji plavbu za to, co je definováno členským státem jako příbřežní plavba, a vplouvá do vod nezahrnutých touto definicí, musí splnit příslušné požadavky této směrnice.

3. Členský stát může lodi, která je oprávněná plout pod jeho vlajkou, poskytnout výhody ustanovení této směrnice o příbřežní plavbě, pokud pravidelně provozuje u pobřeží státu, který není smluvní stranou úmluvy STCW, příbřežní plavbu definovanou uvedeným členským státem.

▼B

4. Při rozhodování o definici příbřežní plavby a podmínkách vzdělání a výcviku požadovaných v souladu s odstavci 1, 2 a 3 sdělí členské státy Komisi podrobnosti o přijatých ustanoveních.

▼M4

Článek 7a

Předcházení podvodům nebo jiným protiprávním praktikám

1. Členské státy přijmou a vymáhají vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným protiprávním praktikám, které souvisejí s postupy vydávání průkazů způsobilosti nebo s průkazy způsobilosti vydanými a potvrzenými jejich příslušnými orgány, a zajistí ukládání účinných, přiměřených a odrazujících sankcí.

2. Členské státy určí vnitrostátní orgány příslušné pro odhalování podvodů a jiných protiprávních praktik a pro boj proti nim a pro výměnu informací týkajících se vydávání průkazů způsobilosti námořníků s příslušnými orgány jiných členských států a třetích zemí.

Členské státy neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi o spojení na tyto příslušné vnitrostátní orgány.

Členské státy rovněž neprodleně uvědomí třetí země, se kterými uzavřely dohodu v souladu s pravidlem I/10 odstavcem 1.2 úmluvy STCW, o spojení na tyto příslušné vnitrostátní orgány.

3. Na žádost hostitelského členského státu poskytnou příslušné orgány jiného členského státu písemné potvrzení nebo popření pravosti průkazů způsobilosti námořníků, odpovídajících potvrzení nebo jiných písemných dokladů o profesní přípravě, které byly vydány v tomto jiném členském státě.

▼B

Článek 8

Tresty nebo disciplinární opatření

1. Členské státy zavedou postupy a řízení pro nestranné vyšetřování každé ohlášené nezpůsobilosti a jednání nebo opomenutí, kterého se dopustí držitelé průkazů způsobilosti nebo potvrzení vydaných daným členským státem při plnění úkolů podle jejich průkazů způsobilosti a které by mohlo představovat přímé ohrožení bezpečnosti lidského života nebo majetku na moři nebo v mořském prostředí, a pro odnětí, pozastavení a zrušení těchto průkazů způsobilosti z těchto důvodů a pro zabránění podvodu.

2. Každý členský stát stanoví tresty nebo disciplinární opatření pro případy, ve kterých nejsou dodrženy vnitrostátní právní předpisy provádějící tuto směrnici s ohledem na lodi oprávněné plout pod jeho vlajkou nebo námořníky s průkazy způsobilosti řádně vydanými tímto členským státem.

3. Tyto tresty nebo disciplinární opatření se stanoví a použijí, zejména pokud

a) společnost nebo velitel přijmou osobu, která nemá průkaz způsobilosti stanovený touto směrnicí;

b) velitel dovolí, aby jakoukoli funkci nebo službu v jakémkoli postavení, kterou podle této směrnice musí vykonávat osoba s odpovídajícím průkazem způsobilosti, vykonávala osoba, která nemá odpovídající průkaz způsobilosti, platnou výjimku ani dokument požadovaný čl. 18 odst. 4;

c) jakákoli osoba podvodem nebo pomocí padělaných dokladů získá zaměstnání spočívající ve výkonu jakékoli funkce nebo služby v jakémkoli postavení, které podle této směrnice musí vykonávat nebo zastávat osoba mající průkaz způsobilosti nebo výjimku.

▼B

4. Členské státy, v jejichž pravomoci se nachází jakákoli společnost nebo jakákoli osoba, o které se lze z jednoznačných důvodů domnívat, že je odpovědná za jakékoli zjevné nedodržení této směrnice určené v odstavci 3 nebo je si tohoto nedodržení vědoma, musí navázat spolupráci s každým členským státem nebo jinou smluvní stranou úmluvy STCW, které je uvědomí o svém úmyslu zahájit řízení v rámci své pravomoci.

Článek 9

Jakostní normy

1. Každý členský stát zajistí, aby

a) veškeré činnosti spojené s výcvikem, posuzováním způsobilosti, vydáváním průkazů způsobilosti, potvrzováním a obnovováním platnosti prováděné nevládními organizacemi nebo subjekty v rámci jejich pravomoci byly trvale sledovány pomocí systémů jakostních norem s cílem zaručit dosahování definovaných cílů včetně těch, které se týkají kvalifikace a zkušeností vyučujících a zkoušejících;

b) byl k dispozici systém jakostních norem, jestliže tyto činnosti provádějí vládní orgány nebo subjekty;

c) cíle v oblasti vzdělávání a výcviku a související požadavky na způsobilost, které je třeba splnit, byly jasně definovány a určovaly úrovně znalostí, porozumění a schopností odpovídající zkouškám a hodnocením požadovaným podle úmluvy STCW. Cíle a související jakostní normy mohou být určeny samostatně pro různé kurzy a výcvikové programy a musí zahrnovat správu systému vydávání průkazů způsobilosti;

d) oblast uplatňování jakostních norem zahrnovala správu systémů vydávání průkazů způsobilosti, veškeré výcvikové kurzy a programy, zkoušky a hodnocení prováděné orgány každého členského státy nebo subjekty pověřenými členskými státy, a rovněž aby zahrnovaly kvalifikaci a zkušenosti požadované na vyučujících a zkoušejících s ohledem na zásady, systémy, kontroly a vnitřní přezkoumání zajišťování kvality, zavedené v zájmu dosahování stanovených cílů.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby nezávislé hodnocení získávání a hodnocení znalostí, porozumění, dovedností a způsobilosti a správy systému vydávání průkazů způsobilosti prováděly nejméně každých pět let kvalifikované osoby, které do dotyčných činností nejsou samy zapojeny, s cílem ověřit, že

a) veškerá vnitřní opatření kontroly a sledování a doplňující opatření jsou v souladu s plánovanými opatřeními a písemně doloženými postupy a účinně napomáhají dosahování definovaných cílů,

b) výsledky každého nezávislého hodnocení jsou dokumentovány a ti, kteří odpovídají za hodnocenou oblast, jsou na ně upozorňováni,

c) k nápravě nedostatků jsou přijímána včasná opatření.

3. Zprávu o hodnocení provedeném podle odstavce 2 sdělí dotyčný členský stát Komisi do šesti měsíců ode dne hodnocení.

Článek 10

Zdravotní požadavky – Vydávání a evidence průkazů způsobilosti

1. Členské státy stanoví požadavky na zdravotní způsobilost námořníků, zejména pokud jde o ostrost zraku a sluchu.

2. Členské státy zajistí, aby průkazy způsobilosti byly vydávány jen kandidátům, kteří vyhovují požadavkům tohoto článku.

▼B

3. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí uspokojivě prokázat

a) svou totožnost;

b) že jeho věk není nižší než věk stanovený v pravidle v příloze I pro získání požadovaného průkazu způsobilosti;

c) že vyhovuje požadavkům na zdravotní způsobilost, které stanoví členský stát, zejména pokud jde o ostrost zraku a sluchu, a má platný doklad ověřující jeho zdravotní způsobilost vydaný řádně kvalifikovaným praktickým lékařem uznaným příslušným orgánem členského státu;

d) že vykonal námořní službu a ukončil každý související povinný výcvik stanovený pravidly v příloze I pro získání požadovaného průkazu způsobilosti;

e) že splňuje požadavky způsobilosti stanovené v pravidlech v příloze I pro postavení, funkce a úrovně, které musí být uvedený v potvrzení průkazu způsobilosti.

4. Každý členský stát se zaváže, že

a) povede rejstřík nebo rejstříky všech průkazů způsobilosti a potvrzení pro velitele a důstojníky a případně pro mužstvo, které jsou vydány, jejichž platnost skončila nebo které byly obnoveny, pozastaveny, zrušeny nebo oznámeny jako ztracené nebo zničené, a všech povolených výjimek;

b) poskytne informace o stavu uvedených průkazů způsobilosti, potvrzení a výjimek ostatním členským státům nebo ostatním smluvním stranám úmluvy STCW, které požadují ověření pravosti a platnosti průkazů způsobilosti, které jim námořníci předložili za účelem jejich uznání nebo k získání zaměstnání na lodi.

Článek 11

Obnovení platnosti průkazů způsobilosti

1. Každý velitel, důstojník nebo radista mající průkaz způsobilosti vydaný nebo uznaný podle kterékoli kapitoly přílohy I kromě kapitoly VI, který slouží na moři nebo má v úmyslu vrátit se na moře po období na pevnině, musí, aby mohl být nadále uznán schopným pro námořní službu, nejméně každých pět let

a) vyhovět požadavkům na zdravotní způsobilost předepsaným článkem 10 a

b) zajistit zachování své odborné způsobilosti v souladu s oddílem A-I/11 předpisu STCW.

2. Každý velitel, důstojník nebo radista musí úspěšně ukončit schválený příslušný výcvik, aby mohl pokračovat v námořní službě na lodích, pro které byly mezinárodně dohodnuty zvláštní požadavky na výcvik.

3. Každý členský stát porovná požadavky způsobilosti, které vyžadoval na uchazečích o průkazy způsobilosti vydané před 1. únorem 2002, s těmi, které jsou pro získání odpovídajících průkazů způsobilosti blíže určeny v části A předpisu STCW, a určí, zda je nezbytné požadovat na držitelích těchto průkazů způsobilosti, aby se podrobili opakovacímu a aktualizačnímu výcviku nebo hodnocení způsobilosti.

Opakovací a aktualizační kurzy musí být schváleny a musí obsahovat změny v příslušných vnitrostátních a mezinárodních předpisech o bezpečnosti lidského života na moři a ochraně mořského prostředí a vzít v úvahu každou případnou aktualizaci dotyčného požadavku způsobilosti.

4. Každý členský stát musí po projednání se zúčastněnými osobami zajistit nebo podnítit zavedení souboru opakovacích a aktualizačních kurzů ve smyslu oddílu A-I/11 předpisu STCW.

▼B

5. K aktualizaci znalostí velitelů, důstojníků a radistů zajistí každý členský stát, aby lodím oprávněným plout pod jeho vlajkou bylo dáno k dispozici znění posledních změn vnitrostátních a mezinárodních předpisů o bezpečnosti lidského života na moři a ochraně mořského prostředí.

Článek 12

Použití simulátorů

1. Výkonnostní normy a ostatní ustanovení vymezené v oddílu A-I/12 předpisu STCW a ostatní požadavky části A předpisu STCW týkající se jakéhokoli dotyčného průkazu způsobilosti musí být dodržovány s ohledem na

a) veškerý povinný výcvik na simulátorech,

b) každé hodnocení způsobilosti požadované částí A předpisu STCW, které je prováděno pomocí simulátoru,

c) každé využití simulátoru k prokázání toho, že je nadále zachována odborná způsobilost požadovaná částí A předpisu STCW.

2. Podle úvahy každého členského státu mohou být simulátory instalované nebo uvedené do provozu před 1. únorem 2002 vyňaty z požadavku plného dodržení výkonnostních norem uvedených v odstavci 1.

Článek 13

Odpovědnost společností

1. V souladu s odstavci 2 a 3 činí členské státy společnosti odpovědnými za přidělování námořníků do služby na jejich lodích v souladu s touto směrnicí a požadují, aby každá společnost zajistila, že

a) každý námořník přidělený na jakoukoli loď má odpovídající průkaz způsobilosti v souladu s touto směrnicí a s předpisy členského státu;

b) lodě jsou osazené posádkou v souladu s použitelnými požadavky členského státu na bezpečné obsazení lodě posádkou;

c) dokumentace a údaje týkající se všech námořníků zaměstnaných na jejich lodích jsou vedeny a pohotově přístupné a zahrnují dokumentaci a údaje o jejich zkušenosti, výcviku, zdravotní způsobilosti a způsobilosti pro plnění úkolů, které jim byly přiděleny, aniž by se na tyto dokumenty a údaje omezovaly;

d) po přidělení na jakoukoli jejich loď jsou námořníci seznámeni se svými zvláštními úkoly a s veškerým lodním uspořádáním, zařízením, vybavením a postupy a vlastnostmi lodě týkajícími se jejich běžných úkolů nebo úkolů v případě nouze;

e) plný stav posádky může účinně koordinovat činnosti za nouzových situací a při vykonávání funkcí životně důležitých pro bezpečnost nebo pro zabránění nebo zmírnění znečišťování.

2. Společnosti, velitelé a členové posádky jsou jednotlivě povinni zajistit úplné plnění povinností stanovených v tomto článku a přijímání ostatních nezbytných opatření k zajištění toho, aby každý člen posádky mohl svými znalostmi a informacemi přispívat k bezpečné plavbě lodi.

3. Společnost poskytne veliteli každé lodi, na kterou se vztahuje tato směrnice, písemné pokyny vysvětlující zásady a postupy, které je třeba sledovat k zajištění toho, aby všem námořníkům, kteří jsou na lodi nově zaměstnáni, byla dána přiměřená příležitost seznámit se s vybavením lodi, provozními postupy a ostatním uspořádáním potřebným pro řádný

▼B

výkon jejich úkolů před tím, než jsou jim tyto úkoly přiděleny. Tyto zásady a postupy zahrnují

a) poskytnutí přiměřené lhůty, během které má každý nově zaměstnaný námořník příležitost seznámit se

   i) se zvláštním vybavením, které bude používat nebo obsluhovat, a

   ii) s postupy a předpisy specifickými pro loď v oblasti strážní služby, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a nouze, které musí znát, aby mohl řádně vykonávat přidělené úkoly;

b) jmenování zkušeného člena posádky, který odpovídá za to, že každý nově zaměstnaný námořník má možnost získat důležité informace v jazyku, kterému rozumí.

Článek 14

Způsobilost k službě

1. Za účelem zabránění únavě členské státy stanoví a prosadí doby odpočinku pro členy strážní služby a požadují takové uspořádání strážního systému, aby výkonnost členů strážní služby nebyla zhoršována únavou a služby byly organizovány tak, aby členové první strážní služby na začátku plavby a následujících střídajících strážních služeb byli dostatečně odpočinuti a i jinak způsobilí ke službě.

2. Všem osobám, kterým je přidělena služba důstojníka pověřeného strážní službou nebo člena mužstva tvořícího součást strážní služby, musí být povoleno nejméně 10 hodin odpočinku za každých 24 hodin.

3. Hodiny odpočinku nesmějí být rozděleny do více než dvou částí, z nichž jedna musí trvat nejméně šest hodin.

4. Požadavky na doby odpočinku stanovené v odstavcích 1 a 2 nemusí být dodrženy v případě nouze nebo cvičení nebo jiných naléhavých provozních podmínek.

5. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 může být minimální doba 10 hodin snížena na nejméně šest za sebou následujících hodin, pokud toto snížení netrvá déle než dva dny a pokud je za každé sedmidenní období poskytnuto nejméně 70 hodin odpočinku.

6. Členské státy vyžadují, aby rozpisy strážní služby byly vyvěšeny na snadno dostupném místě.

Článek 15

Povolování výjimek

1. Je-li to výjimečně nezbytné, mohou příslušné orgány, pokud to podle jejich názoru nezpůsobí ohrožení osob, majetku nebo životního prostředí, povolit výjimku umožňující po určené období nepřevyšující šest měsíců určité osobě převzít úkoly, pro které nemá odpovídající průkazy způsobilosti, pokud se ujistí, že osoba, které je výjimka povolována, je dostatečně kvalifikovaná pro obsazení volného místa bezpečným způsobem; výjimku nelze povolit pro funkci radisty, není-li v příslušném radiotelekomunikačním řádu stanoveno jinak. Výjimky však nelze udělit veliteli nebo prvnímu strojnímu důstojníkovi, s výjimkou okolností vyšší moci a jen na nejkratší možnou dobu.

2. Každá výjimka pro pracovní místo je povolována pouze osobám s průkazy způsobilosti vyžadovanými k obsazení nejblíže nižšího pracovního místa. Pokud pro nejblíže nižší místo nejsou vyžadovány průkazy způsobilosti, lze výjimku povolit osobě, jejíž kvalifikace a zkušenosti jsou podle názoru příslušných orgánů zcela rovnocenné požadavkům na pracovní místo, které má být obsazeno; jestliže tato osoba nemá odpovídající průkazy způsobilosti, je povinna složit zkoušku uznávanou příslušnými orgány, aby prokázala, že tato výjimka

▼B

může být bezpečně povolena. Navíc musí příslušné orgány zajistit, aby dotyčné pracovní místo bylo co nejdříve obsazeno držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

Článek 16

Odpovědnost členských států v oblasti výcviku a hodnocení

1. Členské státy určí orgány nebo subjekty, které

— poskytují výcvik podle článku 3,

— pořádají případně požadované zkoušky nebo na ně dohlížejí,

— vydávají průkazy způsobilosti uvedené v článku 10,

— povolují výjimky podle článku 15.

2. Členské státy zajistí, aby

a) veškerý výcvik a hodnocení námořníků byly

   1) sestaveny v souladu s písemnými programy, včetně výukových metod a prostředků, postupů a pedagogického materiálu, které jsou nezbytné pro dosažení předepsaného požadavku na způsobilost, a

   2) prováděny, sledovány, hodnoceny a podporovány osobami s kvalifikacemi stanovenými v písmenech d), e) a f);

b) osoby provádějící výcvik nebo hodnocení námořníka během jeho činnosti na lodi tak činily jen tehdy, jestliže tento výcvik nebo hodnocení nepůsobí nepříznivě na běžný provoz lodě a uvedené osoby mohou svůj čas a pozornost věnovat výcviku nebo hodnocení;

c) vyučující, vedoucí výcviku a zkoušející byli příslušně kvalifikovaní pro příslušné druhy a úrovně výcviku nebo hodnocení způsobilosti námořníků na lodi nebo na pevnině;

d) každá osoba provádějící výcvik námořníka během jeho činnosti na lodi nebo na pevnině, který mu umožní získat kvalifikace vyžadované pro vydání průkazů způsobilosti na základě této směrnice,

   1. znala výcvikový program a chápala specifické cíle výcviku pro daný druh prováděného výcviku,

   2. byla kvalifikovaná pro úkoly, pro které je výcvik prováděn, a

   3. pokud provádí výcvik za použití simulátoru,

      i) obdržela veškeré pedagogické pokyny pro používání simulátorů a

      ii) získala praktickou provozní zkušenost s používáním příslušného druhu simulátoru;

e) každá osoba odpovídající za dohled nad výcvikem námořníka během jeho činnosti, který mu umožní získat kvalifikace vyžadované pro vydání průkazů způsobilosti, plně rozuměla programu výcviku a specifickým cílům každého druhu prováděného výcviku;

f) každá osoba provádějící hodnocení způsobilosti námořníka během jeho činnosti na lodi nebo na pevnině za účelem stanovení, zda má kvalifikace vyžadované pro vydání průkazu způsobilosti,

   1. měla příslušnou úroveň znalostí a chápání způsobilostí, které mají být hodnoceny;

   2. měla kvalifikace požadované pro úkoly tvořící předmět hodnocení;

   3. obdržela příslušné pokyny ohledně metod hodnocení a praxe;

   4. získala praktickou zkušenost s hodnocením a

▼B

5. při provádění hodnocení za využití simulátoru získala pod dohledem a podle požadavků zkušeného zkoušejícího praktickou zkušenost s hodnocením za využití daného druhu simulátoru;

g) pokud členský stát uznává výcvik, výcvikové zařízení nebo kvalifikaci udělovanou výcvikovým zařízením v rámci svých požadavků na vydání průkazů způsobilosti, pak se oblast působnosti jakostních norem uvedených v článku 9 vztahuje na kvalifikace a zkušenosti vyučujících a zkoušejících. Tyto kvalifikace, zkušenosti a uplatňování jakostních norem musí zahrnovat vhodné pedagogické, výcvikové a hodnotící metody a praxi a musí splňovat všechny použitelné požadavky písmen d), e) a f).

Článek 17

Dorozumívání na lodi

Členské státy musí zajistit, aby

a) aniž jsou dotčena písmena b) a d) byly na všech lodích plujících pod vlajkou členského státu vždy k dispozici prostředky pro ústní dorozumívání mezi všemi členy lodní posádky účinné z hlediska bezpečnosti, zejména jde-li o správné a včasné přijímání a chápání sdělení a pokynů;

b) na všech osobních lodích plujících pod vlajkou členského státu a na všech osobních lodích začínajících nebo končících plavbu v přístavu členského státu byl v zájmu zajištění účinného jednání posádky v bezpečnostních záležitostech zaveden společný pracovní jazyk a zaznamenán v palubním deníku.

Vhodný pracovní jazyk určí společnost nebo případně velitel. Na každém námořníkovi je požadováno, aby tomuto jazyku rozuměl a případně v něm vydával rozkazy a pokyny a podával hlášení.

Jestliže není pracovní jazyk úředním jazykem členského státu, musí všechny plány a seznamy, které mají být vyvěšeny, obsahovat překlad do pracovního jazyka;

c) na osobních lodích byli členové posádky určení k tomu, aby pomáhali cestujícím v nouzových situacích, aby byli snadno rozpoznatelní a byli schopni se dorozumět způsobem dostačujícím pro tento účel, s přihlédnutím k vhodné a přiměřené kombinaci těchto činitelů:

i) jazyk nebo jazyky odpovídající hlavním národnostem cestujících přepravovaných na příslušné trase;

ii) pravděpodobnost, že schopnost používat základní pojmy anglického jazyka pro základní pokyny může představovat prostředek dorozumívání se s cestujícím, který potřebuje pomoc, ať již cestující nebo člen posádky sdílejí nebo nesdílejí společný jazyk;

iii) možná nutnost dorozumět se během nouzové situace jinými prostředky (například názornou ukázkou, ručními signály nebo upozorněním na umístění pokynů, na místa pro shromažďování, na umístění záchranných prostředků nebo na únikové cesty), pokud slovní dorozumívání není možné;

iv) míra, ve které byly úplné bezpečnostní pokyny poskytnuty cestujícím v rodném jazyku nebo rodných jazycích;

v) jazyky, ve kterých mohou být v případě nouze vysílána nouzová hlášení nebo cvičení, aby byly cestujícím předány nejdůležitější pokyny a aby byla členům posádky usnadněna pomoc, kterou poskytují cestujícím;

d) na ropných tankerech, chemických tankerech a tankerech na zkapalněný plyn plujících pod vlajkou členského státu se velitel, důstojníci a mužstvo byli schopni navzájem dorozumět společným pracovním jazykem nebo společnými pracovními jazyky;

▼M2

e) mezi lodí a orgány na pobřeží byly dostatečné prostředky pro komunikaci. Tato komunikace musí být prováděna v souladu s kapitolou V oddílem 14 odst. 4 úmluvy SOLAS;

▼B

f) při provádění státní přístavní inspekce podle směrnice 95/21/ES členské státy rovněž kontrolovaly, zda i lodě plující pal vlajkou jiného než členského státu dodržují tento článek.

Článek 18

Uznávání průkazů způsobilosti

▼M4

_____

▼M2

3. Námořníkům, kteří nejsou držiteli průkazů způsobilosti uvedených v článku 4, může být povoleno sloužit na lodích plujících pod vlajku členského státu, pokud rozhodnutí o uznání jejich náležitých průkazů způsobilosti bylo přijato tímto postupem:

a) Členský stát, který má v úmyslu vydáním potvrzení uznat náležité průkazy způsobilosti, které třetí země vydala veliteli lodě, důstojníkovi nebo radistovi pro službu na lodích plujících pod vlajkou tohoto státu, podá Komisi svou odůvodněnou žádost o uznání této třetí země.

   Komise za pomoci Evropské agentury pro námořní bezpečnost (dále jen „agentura“) a s možným zapojením dotčeného členského státu shromáždí informace uvedené v příloze II a posoudí, jaké jsou v této třetí zemi systémy výcviku a vydávání průkazů, s cílem ověřit, zda tato země vyhovuje všem požadavkům úmluvy STCW a zda jsou přijata vhodná opatření k zabránění podvodům s průkazy způsobilosti.

b) Do tří měsíců ode dne podání žádosti o uznání přijme Komise rozhodnutí o uznání třetí země postupem podle čl. 23 odst. 2. Uznání je platné s výhradou článku 18a.

c) Jestliže rozhodnutí o uznání dotčené třetí země není přijato ve lhůtě stanovené v písmenu b), může členský stát podávající žádost rozhodnout, že uzná třetí zemi jednostranně, dokud není rozhodnutí přijato postupem podle čl. 23 odst. 2.

d) Členský stát může s ohledem na lodě plující pod jeho vlajkou rozhodnout, zda potvrdí průkazy způsobilosti vydané třetími zeměmi uznanými Komisí, přičemž bere zřetel na ustanovení obsažená v příloze II bodech 4 a 5.

e) Uznání průkazů, které jsou vydány uznanými třetími zeměmi a které jsou před (…) [1] zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, zůstávají v platnosti. Tato uznání mohou být využita všemi členskými státy, jestliže je Komise následně neodvolá podle článku 18a.

f) Komise sestaví a aktualizuje seznam třetích zemí, které byly uznány. Seznam je zveřejňován v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

▼B

4. Bez ohledu na čl. 5 odst. 6 může členský stát, vyžadují-li to okolnosti, povolit námořníkovi sloužit v jiné funkci, než je funkce radisty, nestanoví-li radiotelekomunikační řád jinak, po dobu nejvýše tří měsíců na lodi plující pod jeho vlajkou, pokud tento námořník má platný odpovídající průkaz způsobilosti vydaný a potvrzený podle požadavků třetí země, ale dosud nepotvrzený pro uznání dotyčným členským státem tak, aby byl vhodný pro službu na lodi plující pod jeho vlajkou.

_____

[1] 18 měsíců po datu vstupu směrnice v platnost.

▼B

Vždy musí být snadno k dispozici písemný důkaz o tom, že žádost o potvrzení byla předána příslušným orgánům.

▼M2

Článek 18a

1. Jestliže členský stát dojde k závěru, že uznaná třetí země již neplní požadavky úmluvy STCW, uvědomí o tom bez ohledu na kritéria uvedená v příloze II neprodleně Komisi s udáním důvodů. Komise tuto věc neprodleně předloží výboru uvedenému v článku 23.

2. Jestliže Komise dojde k závěru, že uznaná třetí země již neplní požadavky úmluvy STCW, uvědomí o tom bez ohledu na kritéria uvedená v příloze II neprodleně členské státy s udáním důvodů. Komise tuto věc neprodleně předloží výboru uvedenému v článku 23.

3. Jestliže členský stát zamýšlí odvolat potvrzení všech průkazů vydaných třetí zemí, neprodleně o svém úmyslu uvědomí Komisi a ostatní členské státy a uvede důvody.

4. Komise za pomoci agentury přehodnotí uznání dotčené třetí země s cílem ověřit, zda tato země nepřestala dodržovat požadavky úmluvy STCW.

5. Pokud jsou náznaky, že určité námořní výcvikové zařízení nadále neplní požadavky úmluvy STCW, Komise dotčené zemi oznámí, že uznání průkazů této země bude do dvou měsíců odvoláno, jestliže nebudou přijata opatření k zajištění souladu se všemi požadavky úmluvy STCW.

6. Rozhodnutí o odvolání uznání se přijímají postupem podle čl. 23 odst. 2 do dvou měsíců ode dne, kdy členský stát učinil oznámení. Dotčené členské státy přijmou vhodná opatření k provedení rozhodnutí.

7. Potvrzení ověřující uznání průkazů způsobilosti vydaná v souladu s čl. 5 odst. 6 přede dnem, kdy bylo rozhodnutí o odvolání uznání třetí země přijato, zůstávají v platnosti. Námořníci, kteří jsou držitelé tohoto potvrzení, však nemají nárok na potvrzení uznávající vyšší kvalifikaci, ledaže je takový vyšší stupeň založen výlučně na dodatečné zkušenosti s námořní službou.

Článek 18b

1. Třetí země, které byly uznány postupem podle čl. 18 odst. 3 písm. b), včetně zemí uvedených v čl. 18 odst. 3 písm. f), Komise za pomoci agentury pravidelně, nejméně však každých pět let, přehodnocuje s cílem ověřit, zda plní odpovídající kritéria stanovená v příloze II a zda přijaly vhodná opatření k zabránění podvodům s průkazy způsobilosti.

2. Komise stanoví prioritní kritéria pro hodnocení třetích zemí na základě údajů o plnění požadavků zjištěných státní přístavní inspekcí podle článku 20 a rovněž na základě informací týkajících se zpráv o nezávislých hodnoceních předaných třetími zeměmi ve shodě s oddílem A-1/7 předpisu STCW.

3. Komise předá členským státům zprávu o výsledcích hodnocení.

▼B

Článek 19

Státní přístavní inspekce

1. S výjimkou typů lodí vyňatých článkem 2 podléhá každá loď nacházející se v přístavech členského státu, bez ohledu na vlajku pod kterou pluje, státní přístavní inspekci prováděné důstojníky řádně oprávněnými uvedeným členským státem k ověřování, zda všichni námořníci

▼B

sloužící na lodi, kteří musí být držiteli průkazů způsobilosti podle úmluvy STCW, tento průkaz způsobilosti mají nebo jim byla povolena výjimka.

2. Při vykonávání státní přístavní inspekce podle této směrnice zajistí členské státy, aby byla uplatňována všechna příslušná ustanovení a postupy stanovené ve směrnici 95/21/ES.

Článek 20

Kontrolní postupy státní přístavní inspekce

1. Aniž je dotčena směrnice 95/21/ES, omezuje se státní přístavní inspekce na

— ověření, zda každý námořník sloužící na lodi, který musí být držitelem průkazu způsobilosti v souladu s úmluvou STCW, má odpovídající průkaz způsobilosti nebo platné povolení výjimky nebo poskytne písemný důkaz o podání žádosti státu vlajky o potvrzení ověřující uznání,

— ověření, že počty a průkazy způsobilosti námořníků sloužících na lodi jsou v souladu s požadavky úřadů státu vlajky na bezpečné obsazení lodi posádkou.

2. V souladu s částí A předpisu STCW hodnotí schopnost námořníků sloužících na lodi dodržovat normy pro strážní službu stanovené úmluvou STCW, jestliže se lze z jednoznačných důvodů domnívat, že tyto normy nejsou dodržovány, protože se vyskytla některá z těchto skutečností:

— loď se dostala do střetu, najela na dno nebo na mělčinu,

— během plavby, při kotvení nebo při uvázání lodě u přístavní hráze došlo k vypuštění látek, které je podle mezinárodních úmluv nedovolené,

— loď manévrovala nevypočitatelným nebo nebezpečným způsobem, přičemž nebyla dodržována opatření k vedení lodě přijatá IMO nebo nebyly dodržovány bezpečné provozní předpisy a postupy,

— loď je jinak provozována takovým způsobem, který představuje ohrožení osob, majetku nebo životního prostředí,

— průkaz způsobilosti byl získán podvodně nebo držitel průkazu způsobilosti není osoba, které byl průkaz způsobilosti původně vydán,

— loď pluje pod vlajkou země, která neratifikovala úmluvu STCW, nebo má velitele, důstojníka nebo člena mužstva, který je držitelem průkazu způsobilosti vydaného třetí zemí, která neratifikovala úmluvu STCW.

3. Bez ohledu na ověření průkazu způsobilosti může být na základě hodnocení podle odstavce 2 na námořníkovi požadováno, aby prokázal příslušnou způsobilost na místě služby. Toto prokázání může zahrnovat ověření, že splňuje provozní požadavky v oblasti norem pro strážní službu a že námořníci správně čelí nouzovým situacím s přihlédnutím k jejich úrovni způsobilosti.

Článek 21

Zadržení

Aniž je dotčena směrnice 95/21/ES, pokud úředník provádějící státní přístavní inspekci zjistí, že následující nedostatky představují ohrožení pro osoby, majetek nebo životní prostředí, jsou podle této směrnice jedinými důvody, na jejichž základě může členský stát loď zadržet, že

▼B

a) námořníci nejsou držiteli průkazů způsobilosti, nemají odpovídající průkazy způsobilosti, nemají platná povolení výjimek nebo nemohou poskytnout písemný důkaz, že u orgánů státu vlajky byla podána žádost o potvrzení ověřující uznání,

b) nejsou dodrženy použitelné požadavky státu vlajky na bezpečné obsazení lodi posádkou,

c) chybějí navigační systémy nebo technické systémy strážní služby odpovídající požadavkům stanoveným pro loď státem vlajky,

d) na strážní službě chybí osoba kvalifikovaná k obsluze zařízení podstatného pro bezpečnou plavbu, bezpečnou radiokomunikaci nebo zabránění znečištění moří,

e) nelze poskytnout důkaz odborné způsobilosti pro úkoly přidělené námořníkům v zájmu bezpečnosti lodě a zabránění znečištění,

f) nelze zajistit, aby na první strážní službě na počátku plavby a na následujících střídajících strážních službách byly osoby, které jsou dostatečně odpočinuté a i jinak způsobilé pro službu.

▼M4

Článek 21a

Pravidelná kontrola plnění

Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 226 Smlouvy, Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost, zřízené nařízením (ES) č. 1406/2002 ([1]), pravidelně a nejméně jednou za pět let ověřuje, zda členské státy plní minimální požadavky stanovené touto směrnicí.

Článek 21b

Zpráva o plnění požadavků

Nejpozději dne 20. října 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu vypracovanou na základě informací obdržených na základě článku 21a. V této zprávě Komise rozebere, jak členské státy dodržují tuto směrnici, a v případě potřeby učiní návrhy na dodatečná opatření.

▼B

Článek 22

Změna

1. Tato směrnice může být měněna postupem podle čl. 23 odst. 2 s cílem uplatnit pro účely této směrnice budoucí změny mezinárodních předpisů uvedených v čl. 1 bodech 16, 17, 18, 23 a 24, které vstoupí v platnost.

▼M2

Tato směrnice může být rovněž měněna stejným postupem s cílem uplatnit pro účely této směrnice všechny odpovídající změny právních předpisů Společenství.

▼B

2. S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování této směrnice a v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvou Rada do pěti let rozhodne o možných změnách přílohy II na návrh Komise předložený nejpozději 25. května 2003.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 724/2004 (Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 1).

▼B

3. Na základě přijetí nových listin nebo protokolů k úmluvě STCW Rada na návrh Komise rozhodne, s ohledem na zákonodárné postupy členských států a rovněž s ohledem na příslušné postupy v rámci IMO, o jednotlivých opatřeních pro ratifikaci těchto nových listin nebo protokolů a zajistí, aby v členských státech byly používány jednotně a souběžně.

▼M1

4. Změny mezinárodních právních nástrojů uvedených v článku 2 mohou být vyjmuty z oblasti působnosti této směrnice na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) ([1]).

▼B

Článek 23

Postup výboru

▼M1

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002.

▼B

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, uplatňují se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES v souladu s článkem 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je osm týdnů.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

Přechodná ustanovení

1. Do 1. února 2002 mohou členské státy souladu s předpisy platnými před 1. únorem 1997 nadále vydávat a potvrzovat průkazy způsobilosti pro námořníky, kteří začali schválenou námořnickou službu, schválené vzdělávací a výcvikové programy nebo schválené výcvikové kurzy před 1. srpnem 1998.

2. Do 1. února 2002 mohou členské státy nadále obnovovat a znovu potvrzovat platnost průkazů způsobilosti a potvrzení v souladu s předpisy platnými před 1. únorem 1997.

3. Pokud na základě článku 11 členský stát znovu vydá nebo prodlouží platnost průkazů způsobilosti, které původně vydal podle předpisů platných před 1. únorem 1997, může tento členský stát podle svého uvážení nahradit omezení prostornosti uvedená v původních průkazech způsobilosti takto:

1. slova „hrubá prostornost 200 RT“ mohou být nahrazena slovy „hrubá prostornost 500 RT“;

2. slova „hrubá prostornost 1 600 RT“ mohou být nahrazena slovy „hrubá prostornost 3 000 RT“.

Článek 25

Sankce

Členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě článků 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, čl. 18 odst. 3 a 4, článků 19, 20, 21 a 24 a příloh I a II

([1]) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

▼B

a přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění uplatňování těchto sankcí. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 26

Sdělení

Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění všech předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

Článek 27

Zrušení

1. Zrušuje se směrnice 94/58/ES ve znění směrnice uvedené v příloze III části A, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených v v příloze III části B.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 28

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 29

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY ÚMLUVY STCW NA VÝCVIK, UVEDENÉ V ČLÁNKU 3

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Pravidla uvedená v této příloze se doplňují povinnými ustanoveními obsaženými v části A předpisu STCW s výjimkou kapitoly VIII pravidla VIII/2.

   Každý odkaz na požadavek v pravidle rovněž představuje odkaz na odpovídající oddíl části A předpisu STCW.

▼M4

1a. Členské státy zajistí, aby měli námořníci přiměřené jazykové znalosti, jak jsou definovány v oddílech A-II/1, A-III/1, A-IV/2 a A-II/4 předpisu STCW, aby mohli na lodi plující pod vlajkou hostitelského členského státu plnit své konkrétní povinnosti.

▼B

2. Část A předpisu STCW obsahuje požadavky na způsobilost, které musí splňovat uchazeči, aby jim byly vydány nebo obnoveny průkazy způsobilosti podle úmluvy STCW. Za účelem upřesnění vazeb mezi ustanoveními kapitoly VII o vydávání jiných průkazů způsobilosti a ustanoveními kapitol II, III a IV o vydávání průkazů způsobilosti jsou schopnosti určené v požadavcích na způsobilost seskupeny podle těchto sedmi funkcí:

   1. plavba,

   2. manipulace s nákladem a jeho zajištění nákladu,

   3. kontrolování plavby lodi a péče o osoby na lodi,

   4. lodní stavitelství,

   5. elektrotechnika, elektronika a technická kontrola,

   6. údržba a opravy,

   7. radiokomunikace,

   a úrovní odpovědnosti:

   1. úroveň řízení,

   2. provozní úroveň,

   3. pomocná úroveň.

   Funkce a úrovně odpovědnosti jsou označeny podtitulkem v tabulkách o požadavcích na způsobilost uvedených v kapitolách II, III a IV části A předpisu STCW.

KAPITOLA II

VELITEL A PALUBNÍ ODDÍL

Pravidlo II/1

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 nebo větší

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;

2.2 mít vykonanou schválenou námořní službu po dobu nejméně jednoho roku, která zahrnuje výcvik na lodi vyhovující požadavkům oddílu A-

▼B

II/1 předpisu STCW a je písemně doložena ve schválené knize výcviku, nebo jinak prokázat nejméně tříletou námořní službu;

2.3 mít vykonanou nejméně šestiměsíční strážní službu na můstku pod dohledem velitele nebo kvalifikovaného důstojníka;

2.4 případně splňovat použitelné požadavky pravidel kapitoly IV pro vykonávání radiotelekomunikační služby v souladu s radiotelekomunikačním řádem;

2.5 mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost upřesněné v oddílu A-II/1 předpisu STCW.

Pravidlo II/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší

1. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

2.1 splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v této funkci vykonanou schválenou námořní službu v délce:

2.1.1 nejméně dvanácti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka a

2.1.2 nejméně třiceti šesti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti velitele, avšak tato délka může být snížena na nejméně dvacet čtyři měsíců, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník;

2.2 mít ukončené schválené vzdělání a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší stanovený v oddíle A-II/2 předpisu STCW.

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti od 500do 3 000 RT

3. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

4.1 pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší,

4.2 pro vydání průkazu způsobilosti velitele splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v této funkci vykonanou schválenou námořní službu o délce nejméně třiceti šesti měsíců; tato délka však může být snížena na nejméně dvacet čtyři měsíců, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník;

4.3 mít ukončený schválený výcvik a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT stanovený v oddílu A-II/2 předpisu STCW.

▼B

Pravidlo II/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT

Lodě neprovozující příbřežní plavbu:

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti pro lodě o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší.

2. Každý velitel na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti pro službu velitele lodí o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT.

Lodě provozující příbřežní plavbu

Důstojník strážní navigační služby

3. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozující příbřežní plavbu musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

4.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;

4.2 mít:

4.2.1 ukončený zvláštní výcvik včetně dostatečné doby odpovídající námořní služby v souladu s požadavky správního orgánu nebo

4.2.2 vykonanou schválenou námořní službu v palubním oddíle v délce nejméně tří let;

4.3 případně splňovat použitelné požadavky pravidel v kapitole IV pro výkon určených radiotelekomunikačních služeb v souladu s radiotelekomunikačním řádem;

4.4 mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost důstojníků strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozujících příbřežní plavbu stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW.

Velitel

5. Každý velitel sloužící na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

6. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti velitele námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

6.1 dosáhnout věku nejméně 20 let;

6.2 mít vykonanou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako důstojník strážní navigační služby;

6.3 mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW pro velitele na lodích provozujících příbřežní plavbu a o hrubé prostornosti menší než 500 RT.

7. Výjimky

Pokud se správní orgány domnívají, že rozměr lodě a podmínky její plavby jsou takové, že umožňují považovat plné uplatňování požadavků tohoto pravidla a oddílu A-II/3 předpisu STCW za nepřiměřené nebo prakticky neprovednitelné, mohou ve vhodné míře velitele a důstojníka strážní navigační služby na této lodi nebo na této třídě lodí osvobodit od některých těchto požadavků, přičemž musí brát v úvahu bezpečnost všech lodí, které mohou působit ve stejných vodách.

▼B

Pravidlo II/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo tvořící součást strážní navigační služby

1. Každý člen mužstva tvořící součást strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší, s výjimkou členů mužstva vykonávajících výcvik a členů mužstva, jejichž úkoly při výkonu strážní služby mají nekvalifikovanou povahu, musí být držiteli odpovídajících průkazů způsobilosti k výkonu těchto funkcí.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

2.1 dosáhnout věku nejméně 16 let;

2.2 mít:

2.2.1 vykonanou schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců nebo

2.2.2 ukončen zvláštní výcvik buď na pevnině, nebo na lodi zahrnující schválenou dobu námořní služby v délce nejméně dvou měsíců;

2.3 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/4 předpisu STCW.

3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní navigační služby a zahrnovat výkon služby prováděné pod přímým dohledem velitele, důstojníka strážní navigační služby nebo kvalifikovaného člena mužstva.

4. Každý členský stát má za to, že námořník splňuje požadavky tohoto pravidla, jestliže sloužil v příslušné funkci v palubním oddíle po dobu nejméně jednoho roku za posledních pět let před tím, než úmluva STCW pro výše uvedený členský stát vstoupila v platnost.

KAPITOLA III

STROJNÍ ODDÍL

Pravidlo III/1

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro strojní důstojníky strážní služby ve strojovně obsazené posádkou nebo pro strojní důstojníky určené k výkonu služby ve strojovně pravidelně posádkou neobsazované

1. Každý strojní důstojník strážní služby ve strojovně obsazené posádkou nebo strojní důstojník určený k službě ve strojovně pravidelně posádkou neobsazované na námořní lodi poháněné hlavním strojním zařízením o výkonu 750 kW nebo vyšším musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;

2.2 v souladu s oddílem A-III/1 předpisu STCW mít vykonanou námořní službu ve strojním oddílu v délce nejméně šest měsíců;

2.3 mít ukončené schválené vzdělání a výcvik v délce nejméně třiceti měsíců, zahrnující výcvik na lodi písmeně zaznamenaný ve schválené knize výcviku a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-III/1 předpisu STCW.

Pravidlo III/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích poháněných hlavním strojním zařízením o výkonu 3 000 kW nebo vyšším

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi poháněné hlavním strojním zařízením o výkonu 3 000 kW nebo vyšším musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti:

▼B

2.1 musí splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti strojního důstojníka strážní služby a

2.1.1 k vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka musí mít vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako strojní asistent nebo strojní důstojník a

2.1.2 k vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka musí mít vykonanou námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců, z nichž je nejméně dvanáct měsíců služby s kvalifikacemi vyžadovanými pro výkon funkce druhého strojního důstojníka;

2.2 musí mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/2 předpisu STCW.

Pravidlo III/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích poháněných hlavním strojním zařízením o výkonu od 750 kW do 3 000 kW

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi poháněné hlavním strojním zařízením o výkonu od 750 kW do 3 000 kW musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti:

2.1 musí splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti strojního důstojníka strážní služby a

2.1.1 k vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka musí mít vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně 12 měsíců jako strojní asistent nebo strojní důstojník a

2.1.2 k vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka musí mít vykonanou námořní službu v délce nejméně 24 měsíců, z nichž nejméně dvanáct měsíců služby s kvalifikacemi vyžadovanými pro výkon funkce druhého strojního důstojníka;

2.2 musí mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v části A-III/3 předpisu STCW.

3. Každý strojní důstojník, který je kvalifikován k službě jako druhý strojní důstojník na lodích poháněných hlavním strojním zařízením o výkonu 3 000 kW nebo vyšším, může sloužit jako první strojní důstojník na lodích poháněných hlavním strojním zařízením o výkonu nižším než 3 000 kW, pokud nejméně dvanáct měsíců schválené námořní služby sloužil jako strojní důstojník v odpovědném postavení a průkaz způsobilosti je takto potvrzen.

Pravidlo III/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo tvořící součást strážní služby ve strojovně obsazené posádkou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně pravidelně posádkou neobsazované

1. Každý člen mužstva tvořící součást strážní služby ve strojovně nebo určený pro výkon služby ve strojovně pravidelně posádkou neobsazované na námořní lodi poháněné hlavním strojním zařízením o výkonu 750 kW nebo vyšším, s výjimkou členů mužstva, kteří vykonávají výcvik, a členů mužstva, jejichž služba má nekvalifikovanou povahu, musí být držiteli odpovídajících průkazů způsobilosti k výkonu těchto funkcí.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

2.1 dosáhnout věku nejméně 16 let;

2.2 mít:

2.2.1 vykonanou schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců nebo

2.2.2 ukončený zvláštní výcvik buď na pevnině, nebo na lodi včetně schválené doby námořní služby v délce nejméně dvou měsíců;

2.3 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddílu A-III/4 předpisu STCW.

▼B

3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní služby ve strojovně a zahrnovat výkon služby prováděné pod přímým dohledem kvalifikovaného strojního důstojníka nebo kvalifikovaného člena mužstva.

4. Každý členský stát má za to, že námořník splňuje požadavky tohoto pravidla, jestliže sloužil v příslušné funkci ve strojním oddíle v délce nejméně jednoho roku za posledních pět let před tím, než úmluva STCW pro uvedený členský stát vstoupila v platnost.

KAPITOLA IV

RADIOKOMUNIKACE A RADISTÉ

Vysvětlivka:

Povinná ustanovení týkající se strážní radiotelekomunikační služby jsou uvedena v radiotelekomunikačním řádu a v úmluvě SOLAS ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení týkající se radiové údržby jsou uvedena v úmluvě SOLAS ve znění pozdějších předpisů a v obecných zásadách přijatých Mezinárodní námořní organizací.

Pravidlo IV/1

Použití

1. S výhradou bodu 3 se tato kapitola vztahuje na radisty lodí vysílajících v Globálním námořním tísňovém a bezpečnostním systému (Global Maritime and Distress Safety System, GMDSS) způsobem stanoveným úmluvou SOLAS ve znění pozdějších změn.

2. Do 1. února 1999 musí radisté na lodích vyhovujících ustanovením úmluvy SOLAS v platnosti před 1. únorem 1992 vyhovovat ustanovením úmluvy STCW v platnosti před 1. prosincem 1992.

3. Radisté na lodích, které nemusí vyhovovat ustanovením GMDSS uvedeným v kapitole IV úmluvy SOLAS, nemusí vyhovovat ustanovením této kapitoly. Radisté na těchto lodích jsou nicméně povinni dodržovat radiotelekomunikační řád. Správní orgány musí zajistit, aby odpovídající průkazy způsobilosti vyžadované radiotelekomunikačním řádem byly těmto radistům vydány nebo s ohledem na ně uznány.

Pravidlo IV/2

Minimální požadavky GMDSS na vydávání průkazů způsobilosti pro radisty

1. Každá osoba pověřená nebo vykonávající radiotelekomunikační službu na lodi, která se musí účastnit GMDSS, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti týkajícího se GMDSS, vydaného nebo uznaného správním orgánem podle radiotelekomunikačního řádu.

2. Navíc každý uchazeč o průkaz způsobilosti podle tohoto pravidla pro službu na lodi, která musí mít rádiové zařízení podle úmluvy SOLAS ve znění pozdějších předpisů,

2.1 musí dosáhnout věku nejméně 18 let a

2.2 musí mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-IV/2 předpisu STCW.

KAPITOLA V

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA VÝCVIK ČLENŮ POSÁDKY NĚKTERÝCH TYPŮ LODÍ

Pravidlo V/1

Minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků a mužstva ropných tankerů

1. Důstojníci a mužstvo, kterým jsou přiděleny zvláštní úkoly a odpovědnosti, pokud jde o náklad nebo zařízení pro manipulaci s nákladem na tankerech, musí mít navíc k výcviku požadovanému

▼B

podle pravidla VI/1 ukončený a schválený protipožární kurz vykonaný na pevnině a musí mít:

1.1 vykonanou alespoň tříměsíční schválenou námořní službu na tankerech, aby získali dostatečné znalosti bezpečné provozní obsluhy, nebo

1.2 ukončen schválený kurz pro obeznámení se s tankery, který zahrnuje alespoň osnovy uvedené pro tento kurz v oddíle A-V/1 předpisu STCW.

Nicméně správní orgán může přijmout délku námořní služby vykonané pod dohledem, která je kratší než ta v bodě 1.1, pokud:

1.3 takto přijaté období není kratší než jeden měsíc;

1.4 tanker nemá hrubou prostornost větší než 3 000 RT;

1.5 trvání plavby, kterou tanker během tohoto období uskuteční, nepřekračuje sedmdesát dva hodin;

1.6 provozní vlastnosti tankeru, počet plaveb a nakládek a vykládek vykonaných během tohoto období umožňují získat stejnou úroveň znalostí a zkušeností.

2. Velitelé, první strojní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá jiná osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, manipulaci s přepravovaným nákladem a péči o něj musí navíc k splnění požadavků odstavce 1.1 nebo 1.2 mít:

2.1 zkušenost příslušnou pro jejich službu na typu tankeru, na kterém slouží, a

2.2 ukončený schválený výcvikový program, který alespoň zahrnuje předměty uvedené v oddíle A-V/1 předpisu STCW, které jsou přiměřené pro jejich úkoly na ropném tankeru, chemickém tankeru nebo tankeru na zkapalněný plyn, na kterém slouží.

3. Do dvou let po vstupu úmluvy STCW v platnost pro členský stát se má za to, že námořník splňuje požadavky bodu 2.2, jestliže na dotyčném typu tankeru sloužil v příslušné funkci alespoň jeden rok během předchozích pěti let.

4. Správní orgány musí zajistit, aby byl velitelům a důstojníkům, kteří mají kvalifikace uvedené v bodech 1 nebo 2, podle okolností vydán odpovídající průkaz způsobilosti nebo aby byl stávající průkaz způsobilosti náležitě potvrzen. Každý člen mužstva s těmito kvalifikacemi musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

Pravidlo V/2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a ostatních osob na osobních lodích typu ro-ro

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na osobních lodích typu ro-ro zabývajících se mezinárodní plavbou. Správní orgány rozhodnou, zda se tyto požadavky vztahují na posádku sloužící na osobních lodích typu ro-ro zabývajících se vnitrostátní plavbou.

2. Před přidělením palubní služby na osobních lodích typu ro-ro musí mít námořníci ukončený výcvik požadovaný v bodech 4 a 8, který odpovídá jejich funkcím, úkolům a odpovědnostem.

3. Námořníci, pro které je stanoven výcvik v bodech 4, 7 a 8, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik ►M3 nebo budou požádáni, aby předložili doklad, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili ◄.

4. Velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kteří jsou určeni k tomu, aby pomáhali cestujícím v nouzových situacích na osobních lodích typu ro-ro, musí mít ukončený výcvik v řízení velkého množství lidí stanovený v oddíle A-V/2 odst. 1 předpisu STCW.

5. Velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kterým jsou přiděleny specifické úkoly a odpovědnosti na osobních lodích typu ro-ro, musí mít ukončený úvodní výcvik stanovený v oddíle A-V/2 odst. 2 předpisu STCW.

▼B

6. Posádka poskytující přímé služby cestujícím v prostorách pro cestující na osobních lodích typu ro-ro musí mít ukončený bezpečnostní výcvik stanovený v oddíle A-V/2 odstavci 3 předpisu STCW.

7. Velitelé, první palubní důstojníci, první strojní důstojníci a každá osoba, která přímo odpovídá za nastupování a vystupování cestujících, nakládku, vykládku a zabezpečování nákladů nebo uzavírání otvorů lodě na osobních lodích typu ro-ro, musí mít ukončený schválený výcvik v oblasti bezpečnosti cestujících, bezpečnosti nákladu a neporušenosti lodě, jak je stanoveno v oddíle A-V/2 odst. 4 předpisu STCW.

8. Velitelé, první palubní důstojníci, první strojní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba odpovídající za bezpečnost cestujících v nouzových situacích na osobních lodích typu ro-ro musí mít ukončený schválený výcvik v oblasti zvládání krizových situací a chování lidí, jak je stanoveno v oddíle A-V/2 bodě 5 předpisu STCW.

9. Správní orgány zajistí, aby každé osobě, která má kvalifikace vyžadované na základě tohoto pravidla, byl vydán písemný doklad o ukončeném výcviku.

▼M3

Pravidlo V/3

Povinné minimální požadavky pro výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů posádky a ostatních osob na osobních lodích jiného typu než ro-ro

1. Pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy posádky a ostatní posádku sloužící na osobních lodích jiného typu než ro-ro zabývajících se mezinárodní plavbou. Správní orgány rozhodnou, zda se tyto požadavky vztahují na posádku sloužící na lodích zabývajících se vnitrostátní plavbou.

2. Před přidělením palubní služby na palubě osobní lodi musí mít námořníci ukončený výcvik požadovaný v bodech 4 a 8, který odpovídá jejich funkcím, úkolům a odpovědnostem.

3. Námořníci, pro které je stanoven výcvik v bodech 4, 7 a 8, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.

4. Posádka určená k tomu, aby pomáhala cestujícím v nouzových situacích na osobních lodích, musí mít ukončený výcvik v řízení velkého množství lidí stanovený v oddíle A-V/3 odst. 1 předpisu STCW.

5. Velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kterým jsou přiděleny specifické úkoly a odpovědnosti na osobních lodích, musí mít ukončený úvodní výcvik stanovený v oddíle A-V/3 odst. 2 předpisu STCW.

6. Posádka poskytující přímé služby cestujícím v prostorách pro cestující na osobních lodích musí mít ukončený bezpečnostní výcvik stanovený v oddíle A-V/3 odst. 3 předpisu STCW.

7. Velitelé, první palubní důstojníci a každá osoba, která přímo odpovídá za nastupování a vystupování cestujících, musí mít ukončený schválený výcvik v oblasti bezpečnosti cestujících stanovený v oddíle A-V/3 odst. 4 předpisu STCW.

8. Velitelé, první palubní důstojníci, první strojní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba, která odpovídá za bezpečnost cestujících v nouzových situacích na osobních lodích, musí mít ukončený schválený výcvik v oblasti zvládání krizových situací a chování lidí, jak je stanoveno v oddíle A-V/3 odst. 5 předpisu STCW.

9. Správní orgány zajistí, aby každé osobě, která má kvalifikace vyžadované na základě tohoto pravidla, byl vydán písemný doklad o ukončeném výcviku.

▼B

KAPITOLA VI

ÚKOLY TÝKAJÍCÍ SE NOUZOVÝCH SITUACÍ, PŘEDCHÁZENÍ PRACOVNÍCH ÚRAZŮ, LÉKAŘSKÉ PÉČE A OPATŘENÍ PRO PŘEŽITÍ

Pravidlo VI/1

Povinné minimální požadavky na úvodní výcvik, základní bezpečnostní výcvik a pokyny pro všechny námořníky

Námořníci musí obdržet úvodní a základní bezpečnostní výcvik nebo pokyny v souladu s oddílem A-V1/1 předpisu STCW a musí splnit příslušný požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.

Pravidlo VI/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti o odborné znalosti plavidel umožňujících přežití, záchranářských člunů a rychlých záchranářských člunů

1. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti v oblasti plavidel umožňujících přežití a záchranářských člunů jiných než rychlých záchranářských člunů musí:

1.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;

1.2 mít vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců nebo mít ukončený schválený výcvikový kurz a mít vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně šest měsíců;

1.3 splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz způsobilosti v oblasti plavidel pro přežití a záchranářských člunů podle oddílu A-VI/2 odst. 1 až 4 předpisu STCW.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti v oblasti rychlých záchranářských člunů musí:

2.1 mít průkaz způsobilosti v oblasti plavidel pro přežití a záchranářských člunů jiných než rychlých záchranářských člunů;

2.2 mít ukončený schválený výcvikový kurz;

2.3 splnit požadavek na způsobilost pro průkaz způsobilosti v oblasti rychlých záchranářských člunů podle oddílu A-VI/2 odst. 5 až 8 předpisu STCW.

Pravidlo VI/3

Povinné minimální požadavky na výcvik v moderních technikách boje proti požárům

1. Námořníci určení pro řízení protipožárních činností musí mít úspěšně ukončený pokročilý výcvik v protipožárních technikách se zvláštním důrazem na organizaci, taktiku a velení v souladu s oddílem A-VI/3 předpisu STCW a musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.

2. Pokud výcvik v moderních technikách boje proti požárům není zahrnut do kvalifikací požadovaných pro získání průkazu způsobilosti, musí být vydán, podle okolností, zvláštní průkaz způsobilosti nebo písemný doklad uvádějící, že se držitel účastnil výcviku v moderních technikách boje proti požárům.

Pravidlo VI/4

Povinné minimální požadavky v oblasti první pomoci a lékařské péče

1. Námořníci určení k poskytování první pomoci na lodích musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro poskytování první pomoci v oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.

▼B

2. Námořníci, kteří odpovídají za lékařskou péči na lodi musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro lékařskou péči v oddíle A-V1/4 odst. 4, 5 a 6 předpisu STCW.

3. Jestliže výcvik v oblasti první pomoci nebo lékařské péče není zahrnut v kvalifikacích vyžadovaných pro získání odpovídajícího průkazu způsobilosti, musí být vydán, podle okolností, zvláštní průkaz způsobilosti nebo písemný doklad uvádějící, že se držitel účastnil výcviku v oblasti první pomoci nebo lékařské péče.

KAPITOLA VII

JINÉ PRŮKAZY ZPŮSOBILOSTI

Pravidlo VII/1

Vydávání jiných průkazů způsobilosti

1. Bez ohledu na požadavky na průkazy způsobilosti stanovené v kapitolách II a III této přílohy si mohou členské státy zvolit, zda vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti než těch, které jsou uvedené v pravidlech těchto kapitol, za těchto podmínek:

1.1 odpovídající funkce a úrovně odpovědnosti uvedené v průkazech způsobilosti a v potvrzeních musí být zvoleny z funkcí a úrovní odpovědnosti uvedených v oddílech A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2. A-III/3, A-III/4 a A-IV/2 předpisu STCW a musí být totožné;

1.2 uchazeči musí mít ukončené schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v příslušných oddílech předpisu STCW a v oddíle A-VII/1 uvedeného předpisu pro funkce a úrovně uvedené v průkazech způsobilosti a potvrzeních;

1.3 uchazeči musí mít vykonanou schválenou námořní službu příslušnou pro výkon funkcí a úrovní uvedených v průkazu způsobilosti. Minimální délka námořní služby musí být rovnocenná délce námořní služby stanovené v kapitolách II a III této přílohy. Minimální délka námořní služby však nesmí být kratší než délka stanovená v oddíle A-VII/2 předpisu STCW;

1.4 uchazeči o průkaz způsobilosti, kteří mají na provozní úrovni vykonávat funkci důstojníka strážní navigační služby, musí případně splňovat použitelné požadavky kapitoly IV pro výkon úkolů týkajících se radiotelekomunikací v souladu s radiotelekomunikačním řádem;

1.5 průkazy způsobilosti jsou vydávány v souladu s požadavky článku 11 a ustanoveními uvedenými v kapitole VII předpisu STCW.

2. Podle této kapitoly nesmějí být vydávány žádné průkazy způsobilosti, jestliže členský stát nesdělí Komisi údaje stanovené úmluvou STCW.

Pravidlo VII/2

Průkazy způsobilosti pro námořníky

Každý námořník vykonávající jakoukoli funkci nebo skupinu funkcí stanovených v tabulkách A-II/1, A-II/2, A-II/3 nebo A-II/4 kapitoly II nebo v tabulkách A-III/1, A-III/2, A-III/4 kapitoly III nebo a A-IV/2 kapitoly IV předpisu STCW musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.

Pravidlo VII/3

Zásady upravující vydávání jiných průkazů způsobilosti

1. Členský stát, který si zvolí, zda vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti, zajistí dodržování těchto zásad:

1.1 žádný jiný systém vydávání průkazů způsobilosti nesmí být zaveden, ledaže zajišťuje stupeň bezpečnosti na moři a ochranný účinek s ohledem na znečišťování alespoň rovnocenný tomu stanovenému v ostatních kapitolách;

▼B

1.2 každá úprava vydávání jiných průkazů způsobilosti na základě této kapitoly musí stanovit zaměnitelnost těchto průkazů způsobilosti s průkazy způsobilosti vydanými podle jiných kapitol.

2. Zásada zaměnitelnosti podle odstavce 1 musí zajistit, aby:

2.1 námořníci, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitol II nebo III, a ti, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitoly VII, mohli sloužit na lodích, na kterých je buď obvyklá, nebo jiná forma organizace;

2.2 námořníci neobdrželi výcvik v konkrétním uspořádání na lodi, který by snižoval jejich schopnost uplatnit své dovednosti jinde.

3. Při vydávání jakéhokoli průkazu způsobilosti podle této kapitoly je třeba vzít v úvahu tyto zásady:

3.1 vydávání jiných průkazů způsobilosti nesmí být využíváno samo o sobě ke:

3.1.1 snižování počtu členů posádky na lodi;

3.1.2 snižování jednotnosti povolání nebo odborné schopnosti námořníků;

3.1.3 přidělování kombinovaných služeb důstojníka strážní služby ve strojovně a důstojníka strážní služby na palubě během jakékoli strážní služby jedinému držiteli průkazu způsobilosti;

3.2 osoba, která velí, musí být určena jako velitel, a právní postavení a pravomoc velitele a ostatních nesmí být nepříznivě ovlivněna následným zavedením jakékoli úpravy pro jiné průkazy způsobilosti.

4. Zásady obsažené v bodech 1 a 2 tohoto pravidla zajistí zachování způsobilosti palubních a strojních důstojníků.

▼M2

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO UZNÁVÁNÍ TŘETÍCH ZEMÍ, KTERÉ PODLE ČL. 18 ODST. 3 PÍSM. a) VYDALY PRŮKAZ NEBO NA ZÁKLADĚ JEJICHŽ OPRÁVNĚNÍ BYL PRŮKAZ VYDÁN

1. Třetí země musí být smluvní stranou úmluvy STCW.

2. Třetí zemi musí Výbor pro námořní bezpečnost potvrdit, že prokázala neomezené a úplné uplatňování ustanovení úmluvy STCW.

3. Komise za pomoci agentury a za případného zapojení dotčeného členského státu musí potvrdit pomocí všech nezbytných prostředků, která mohou zahrnovat kontrolu zařízení a postupů, že požadavky týkající se úrovně způsobilosti, vydávání a potvrzování průkazů a vedení záznamů jsou plně dodržovány a že byl zaveden systém zajišťování kvality v souladu s oddílem I/8 úmluvy STCW.

4. Členský stát v současné době jedná s dotčenou třetí zemí o dohodě, která bude třetí zemi zavazovat k tomu, aby okamžitě ohlásila podstatné změny pravidel pro výcvik a vydávání průkazů v souladu s úmluvou STCW.

5. Členský stát zavedl opatření zajišťující, aby námořníci, kteří předkládají k uznání průkazy způsobilosti pro řídící úkoly, měli odpovídající znalosti námořních právních předpisů členského státu vztahujících se k úkolům, jejichž plnění je jim povoleno.

6. Jestliže si členský stát přeje, aby bylo posouzení o plnění předpisů třetí zemí doplněno o hodnocení určitých námořních výcvikových zařízení, potom postupuje podle oddílu A-I/6 předpisu STCW.

▼B

PŘÍLOHA III

ČÁST A

Zrušená směrnice a její změny

(Článek 27)

Směrnice Rady 94/58/ES (Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 28)

Směrnice Rady 98/35/ES (Úř. věst. L 172, 17.6.1998, s. 1)

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátních právních předpisech

(Článek 27)

Směrnice	Lhůta pro provedení
94/58/ES	31. prosinec 1995
98/35/ES	25. květen 1999

▼B

PŘÍLOHA IV

SROVNAVACI TABULKA

Směrnice 94/58/ES	Tato směrnice
článek 1	článek 2
článek 2	článek 3
článek 3	článek 4
čl. 3a odst. 1, 2 a 3	čl. 5 odst. 1, 2 a 3
čl. 3a odst. 4 bod 1	čl. 5 odst. 4 písm. a)
čl. 3a odst. 4 bod 2	čl. 5 odst. 4 písm. b)
čl. 3a odst. 5 a 6	čl. 5 odst. 5 a 6
čl. 3a odst. 7 body 1, 2 a 3	čl. 5 odst. 7 písm. a), b) a c)
čl. 3a odst. 8, 9 a 10	čl. 5 odst. 8, 9 a 10
čl. 4a písm. a) až z)	čl. 1 odst. 1 až 26
čl. 4 písm. aa)	čl. 1 odst. 27
čl. 4 písm. ab)	čl. 1 odst. 28
čl. 4 písm. ac)	čl. 1 odst. 29
čl. 4 písm. ad)	čl. 1 odst. 30
čl. 4 písm. ae)	čl. 1 odst. 31
článek 5	článek 6
článek 5a	článek 7
čl. 5b odst. 1 a 2	čl. 8 odst. 1 a 2
čl. 5b odst. 3 bod 1, odst. 2 a 3	čl. 8 odst. 3 písm. a), b) a c)
čl. 5b odst. 4	čl. 8 odst. 4
čl. 5c odst. 1 bod 1 až 4	čl. 9 odst. 1 písm. a) až d)
čl. 5c odst. 2 bod 1, 2 a 3	čl. 9 odst. 2 písm. a), b) a c)
čl. 5c odst. 3	čl. 9 odst. 3
čl. 5d odst. 1 a 2	čl. 10 odst. 1 a 2
čl. 5d odst. 3 body 1 až 5	čl. 10 odst. 3 písm. a) až e)
čl. 5d odst. 4 body 1 a 2	čl. 10 odst. 4 písm. a) a b)
čl. 5e odst. 1 body 1 a 2	čl. 11 odst. 1 písm. a) a b)
čl. 5e odst. 2 až 5	čl. 11 odst. 2 až 5
čl. 5f odst. 1 body 1, 2 a 3	čl. 12 odst. 1 písm. a), b) a c)
čl. 5f odst. 2	čl. 12 odst. 2
čl. 5g odst. 1 body 1 až 5	čl. 13 odst. 1 písm. a), b) a c)
čl. 5g odst. 2	čl. 13 odst. 2
čl. 5g odst. 3 bod 1	čl. 13 odst. 3 písm. a)
čl. 5g odst. 3 body 1, 1.1 a 1.2	čl. 13 odst. 3 písm. a) body i) a ii)
čl. 5g odst. 3 bod 2	čl. 13 odst. 3 písm. b)
článek 5h	článek 14
článek 6	článek 15
článek 7	článek 16
čl. 8 odst. 1, 2 a 3	čl. 17 písm. a), b) a c)
čl. 8 odst. 3 písm. a) až e)	čl. 17 písm. c) body i) až v)

▼B

Směrnice 94/58/ES	Tato směrnice
čl. 8 odst. 4, 5 a 6	čl. 17 písm. d), e) a f)
článek 9	článek 18
článek 10	článek 19
článek 10a	článek 20
článek 11	článek 21
článek 12	článek 22
článek 13	článek 23
článek 13a	článek 24
—	článek 25 ([1])
článek 14	článek 26
—	článek 27
—	článek 28
—	článek 29
příloha I	příloha I
příloha II	příloha II
—	příloha III
—	příloha IV

([1]) Směrnice 98/35/ES čl. 2 odst. 3.